

Stockholm 2021-05-29

Det talade ordet gäller

ÖB, general Micael Bydén tal vid veterandagen den 29 maj 2021

Ers Kungliga Höghet, herr talman, försvarsministern, ordförande för Veteranförbundet, veteraner, mina damer och herrar,

Att snabbt kunna möta nya förutsättningar är något vi veteraner är vana vid. Det är en självklar del av alla insatser.

Det är också en del av vår militära profession. Det där med att tvingas hantera det okända och snabbt gilla läget när något förändras. Jag tror - eller till och med påstår mig veta - att det också är en del av det som lockar. Det blir en del av upplevelsen och äventyret, vid sidan om det viktiga uppdraget.

För andra året i rad anpassar vi högtidlighållandet av våra veteraner. Vi gör det med självklarhet för att vi är en del av samhället. Och för att det förväntas och krävs av oss. Förra året var vi på Livgardet, i år är vi här framför Berga slott i Haninge garnison.

Pandemin till trots fortsätter Försvarsmakten lösa sina uppgifter. Just nu skapas morgondagens veteraner. Oavsett om insatsen sker i ett land långt bort eller här hemma. Och de skapas under delvis nya förutsättningar. Förutsättningar som påverkar både soldater och anhöriga. Det kan handla om karantäner eller inställda ledigheter. Sådant som kan ge upphov till extra skav och oro i relationen till nära och kära. Den relation som behöver vara stark under en insats. Jag vill därför säga tack till er anhöriga för ert outhärliga och osvikliga stöd, detta svåra år då så mycket ställts på ända.

För två veckor sedan halades den svenska flaggan i Afghanistan. Efter nästan 20 års närvaro avslutades den svenska militära insatsen. En insats där vi, alla som varit där, gjort skillnad men som också inneburit uppoffringar, skadade och stupade. Jag vill rikta ett särskilt tack till alla kvinnor och män som under åren ingått i det svenska bidraget i Afghanistan. I förrgår hade jag förmånen att få medaljera den sista svenska kontingenten efter att de kommit hem till Sverige. Det kändes både historiskt och fint.

Det är nu över ett år sedan som jag själv besökte en pågående insats utomlands. I normalfallet är jag i just Afghanistan eller Mali och på andra platser där Försvarsmakten finns, flera gånger om året, för att följa verksamheten och genomföra möten. Men framförallt för att träffa soldaterna och sjömännen - de som med fara för sina egna liv, långt hemifrån skapar säkerhet för andra.

Stockholm 2021-05-29

Jag saknar de där stunderna av samtal som kommer när jag får följa med på en patrull, äta lunch i matsalen eller vara med på ett träningspass inne på en camp någonstans:

Tidigt en morgon, just när solen är på väg upp och innan hettan slår till. Eller under stjärnorna och en svalkande skymning. De där samtalen är oerhört viktiga för mig - de ger mig perspektiv, energi och insikter.

Men jag saknar också miljön, trots alla dess dofter av damm, diesel och kol som jag tror alla vi veteraner känner igen - nästan oavsett vilket insatsområde som vi varit i. De där dofterna som tillsammans med skyddsvästen, hjälmen och vapnet gör att man blir alert - men också väldigt ödmjuk inför livet.

I dag minns vi och hedrar de som tvingats betala det yttersta priset för sina insatser. De som inte längre är med oss. Vi hedrar också dem som skadats och vi hedrar alla dem som kommit hem oskadda.

Att göra en insats är att få uppleva ett äventyr, att lära känna och utveckla sig själv. Men det handlar framförallt om att göra skillnad för andra och om att ge kärlek till sin nästa.

Så svaret på frågan: "Did you give the world some love today?" är förstås enkelt:

Veteraner - yes, you did!

Låt: "Did you give the world some love today, babe"

Tack för er insats!